

os, i hvert Fald de økonomiske Ulykker. Der er opnaaet meget, hvis denne Lov bliver gennemført, selv om man nu ikke her paa Sjælland vil synes, at man har faaet alle sine Ønsker opfyldte; man havde jo sikkert ventet, at Staten, Samfundet i sin Helhed, vilde have taget en større Del af de økonomiske Tab paa sig, men det er jo en Sag for sig. Den anden Side af Sagen og den, som har Betydning alle Vegne, er jo i Virkeligheden langt den største — og ogsaa for dem, der ere nærmere interesserede, betyder det meget, overordentlig meget —, nemlig dette, at Usikkerheden er borte, at man kan overse det Tab, som man vil komme til at lide, at man kan faa Raadighed over de Penge, som nu have været bundne snart i 8 Maanedere. Og hvad mere er, Forholdet til Eksportforeningen kan ordnes paa en saadan Maade, at Eksportforeningens Medlemmer absolut maa føle det som en Lettelse, at Udsigten til de mange uhyggelige Processer vil være borte, og at Faren for økonomisk Ruin ogsaa vil være forsvunden, naar vi fjerne Udsigten til, hvad der jo kunde hændes, at de kom til at betale overordentlig store Beløb, eftersom man jo har truet med at rejse Krav paa mindst 7—8 Mill. Kr. mod dem. Derfor er jeg sikker paa, at da Rigsdagens Bureau i Gaar kunde udsende Meddelelse om, at Fællesudvalget var blevet enige om en Ordning, som man fra alle Sider vilde anbefale, vakttes der Glæde ude omkring i hele Landet, men mest herude paa Sjælland og paa Lolland-Falster, hvor man var stærkest økonomisk interesseret. Dette Lovforslags Vedtagelse vil bringe Glæde i hele Landet; man vil føle det, som om noget uhyggeligt er svundet bort, og det vil hjælpe til i det hele taget at bedre den i Forvejen paa mange Maader trykkede Situation i hele Landet. Derfor vil Glæden, som jeg sagde, være stor, selv om man ikke føler sig fuldt tilfredsstillet. Man vil maaske glæde sig mere over Vedtagelsen af dette Lovforslag, end man tidt har glædet sig over Forslag, der rakte langt, langt videre, men man vil forstaa det, naar man forstaa Trangen til en Ordning af disse Forhold.

Med Hensyn til selve denne Ordning skal jeg ikke sige meget, man ønsker jo sikkert, at denne Forhandling kan tilendebringes paa ret kort Tid. Den Ordning, der opnaas efter Forslaget, vil jo i nogen Maade være den samme, som vi kende fra de tidligere Forslag, vi have haft her i Tinget. Sparekassen vil blive delt i to Afdelinger, men det vil ske straks, saa

snart Lovens Fordringer i andre Henseender ere opfyldte. Der vil i en ny Afdeling blive overført 60 pCt. af Indskuddenes Beløb, hvilket jo nærmest maa betragtes som en forlods Udlodning af det fælles Bo. Til den samme Afdeling vil Gælden til Bankerne blive overført, og saa vil der blive overført Aktiver af en tilsvarende Størrelse, saaledes at denne Afdeling straks bliver levedygtig, for saa vidt den da kan blive det derigennem, at der er Balance mellem dens Aktiver og Passiver. Til denne Afdeling vil der endvidere blive ydet et Statslaan paa 5 Mill. Kr. i 5 Aar til en Rente af 3 pCt., men vel at mærke saaledes, at den Rentefordel, som Sparekassen derigennem nyder, vil blive overført til Likvidationsafdelingen.

En af de væsentligste Betingelser for, at Lovforslaget skal komme til at virke, er den, at Ordningen skal vedtages paa lovlige Maade af Sparekassens Tillidsmænd ved et Møde, som de maa afholde i Overensstemmelse med Sparekasseloven. Der vil neppe være anden Vej at gaa. Jeg vilde hellere have set, at man kunde have givet Sparerne Lejlighed til, saaledes som det tidligere var foreslaaet, gennem Afstemning at tage Stilling til denne Sag, men jeg er glad ved, at man i hvert Fald har bibeholdt dette, at Tillidsmændene, som ere Sparekassens egentlige Styrelse, skulle give deres Tilslutning, for at Loven kan komme til at virke. Den anden af de væsentligste Betingelser er Tegningen af Garantikapitalen. Der vil man se, at Fællesudvalget er gaaet med til at bibeholde, hvad der i sin Tid blev vedtaget her i Folketinget, nemlig at man kun stiller Fordring om Indbetaling af 5 pCt. af den tegnede Garantikapital, og jeg tror, det er meget heldigt, at man er gaaet med dertil; det vil sikkert i meget høj Grad lette Tegningen af den nye Garanti. Naar disse Betingelser ere opfyldte, kan Indrigsministeren efter Loven give Tilladelse til Sparekassens Genaabning, saaledes at den Afdeling, jeg her har omtalt, vil blive den nye sjællandske Bondestands Sparekasse, som, det er mit Haab, vil komme til ligesom den gamle at virke til Held for den Landbefolkning, den særlig vedrører. Der er dog en indskrænkende Bestemmelse, men det vil man sikkert have i Erindring, naar man nu gaar til det ikke lille Arbejde ude her omkring paa Sjælland at genrejse Sparekassen, den nemlig, at Ordningen skal være tilendebragt inden 1. September, men jeg har den sikre Tro, at det vil ske længe før den Tid.